

blevet betalt 100 pct. frem til den 1. april 2002 for dem, der er i ordningen, og derefter 50 pct.

Det er de sidste 50 pct., man jo så i virkeligheden har fået finansieret i henhold til udligningsordningen, altså at man maksimalt har skullet betale fra en fjerdedel til en sjettedel selv. Men det har altså kostet flere penge. Det er den udligningsordning, der skal hvile i sig selv, og det er det, som disse satser er et udtryk for.

Så er det rigtigt, at der her er tale om en større stigning for de selvejende institutioner, og det skyldes, at der er en utilsigtet skævvridning i udgifterne. I 2003 skønnes det, at der overføres 160 mio. kr. fra de statslige institutioner til de selvejende institutioner i denne udligningsordning. Det har aldrig været tilsigtet. Det skyldes f.eks., at en tredjedel alene er omfattet af antal årsværk i Justitsministeriet, altså især politiets område, og i forsvar.

Så der ligger en skævvridning, og den retter vi egentlig op på. Så jeg vil glæde mig over: punkt 1, at ordningen er en succes, og punkt 2, at det, der er etableret her, er en solidarisk måde at finansiere det meget lille beløb på, som den enkelte institution selv afholder af de faktiske lønudgifter til fleksjobbere.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er enig med finansministeren i, at den tidligere regering gjorde en god indsats for at få fleksjobordningen på skinner og få mange flere fleksjob. Det var der også behov for, det var en forudsætning for at lave førtidspensionsreformen.

Kl. 14.35

Det, vi desværre har konstateret, er, at der er en ledighed blandt fleksjobberne på 20 pct. – det har beskæftigelsesministeren bekræftet – og tallene er jo virkelig alarmerende. De er betydelig højere, end de er for den ordinære ledighed.

Men det, der står tilbage, er jo, at erhvervsskolerne økonomi, de selvejende institutioners økonomi, bliver forringet, fordi finansministeren ønsker at få flere penge i kassen – det er det, der er spørgsmålet her – og det går så ud over erhvervsskolerne. Spørgsmålet er, hvordan erhvervsskolerne så skal finansiere en sådan udgift. Der er også andre udgifter, der bliver pålagt erhvervsskolerne.

Så alt i alt kommer det her til at gå ud over uddannelsesinstitutionerne, fordi de forsøger at løse en opgave for samfundet, som vi har bedt om. Sidste år var beskæftigelsesministeren endda på en teknisk skole og gav dem NetværksPri-

sen, fordi de var så gode til at skabe arbejdspladser. Med god grund føler de sig straffet nu.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil først sige, at der ikke er noget i denne her ordning – og det forventer jeg også kommer i det næste spørgsmål – der overhovedet gør det mindre fordelagtigt at ansætte fleksjobbere, tværtimod. Det har heller ikke noget at gøre med staten og statskassen, for det skal hvile i sig selv, det vil sige, at det er inden for de rammer, man opererer med, både i en institution, der er selvejende, eller i staten, at man omfordeler. Det er meget beskedne beløb, som man i virkeligheden selv skal have en andel i for at dække det, der ikke er betalt af kommunen.

Jeg synes, det er et mærkeligt livssyn at have, at man overhovedet ikke vil anerkende, hvis man har en fleksjobber, som er visiteret til institutionen, fordi der er en arbejdsevne, at det så har en værdi.

Jeg vil godt lige gentage, at det, kommunen betaler af en fleksjobbers løn, enten er halvdelen efter arbejdsevnekriterier, eller det er to tredjedele af lønnen. Så det, der er tilbage, f.eks. hvis det er to tredjedele i forbindelse med dem, der måske har mindst arbejdsevne i fleksjobordningen, er en tredjedel. Af den tredjedel får man halvdelen i udligningsordningen, så det er altså en sjettedel af normallønnen, man selv afholder for at have en medarbejder ansat. Jeg synes, det er et mærkeligt livssyn, hvis man siger: Jamen det må overhovedet ikke koste noget i institutionen.

Når det er blevet en stor succes, er det jo, fordi den arbejdskraft er blevet ansat, at de mennesker bliver hjulpet til et arbejde, og det er selvfølgelig også en del af økonomien, man har i institutionen, man har fået arbejdskraften, man får noget for pengene. Det, der ligger i udligningsordningen, er ikke penge, der går i statskassen, vil jeg godt sige. Det er en omfordeling mellem institutionerne, og det er et solidarisk princip, som jeg troede, Socialdemokratiet i virkeligheden i bund og grund ville stå bag.

Bjarne Laustsen (S):

Ja, men finansministeren kunne jo så passende svare på: Hvem betaler egentlig ledighedsydelsen nu, når fleksjobberne er arbejdsløse, eller inden de nogen sinde fik et fleksjob? Da var de måske på sygedagpenge eller på kontanthjælp. Det er jo virkelighedens verden.